

Гітара

Федеріко Гарсія Лорка

Як заридала
моя гітара,-
розбилась досвітку
криштальна чара.

Ой заридала
моя гітара...
Хочу утішить -
надармо,
хочу утишить -
намарно.
Плаче, як вода,
що рине з яру,

плаче, як вітер,
що жене хмару.
Хочу впинити -
надармо,
вона ридає
за даллю.
Плаче пісок гарячий,
кличе біле латаття,
плаче стріла за ціллю,
вечір кличе світання,
плаче в голім гіллі
пташка остання.
А-ой, гітаро!
У серці п'ять ножів
одним ударом!

(Переклад М. Лукаша)

Починається
плач гітари,
розбиваються
дзбани ранку.
Починається
плач гітари.
Гамувати її —
не варто.
Не вгамуєш її —
намарне.
Монотонно,
ніби хвиля, плаче гітара,
ніби вітер над снігопадом,
плаче гітара,
не вгамуєш її —
намарне.
Так плаче за даллю марев
півдня пісок гарячий —
камелій благає білих.
Так плаче стріла без цілі,
так вечір без ранку плаче.

На голім вітті вмирає
вранішня перша птаха.
О гітара,
конає серце,
на п'яти розіп'яте шпагах!

(Переклад В. Стуса)

(Original en español)

LA GUITARRA

Empieza el llanto
de la guitarra.
Se rompen las copas
de la madrugada.
Empieza el llanto
de la guitarra.
Es inútil callarla.
Es imposible
callarla.
Llora monótona
como llora el agua,
como llora el viento
sobre la nevada.
Es imposible callarla.
Llora por cosas
lejanas.
Arena del Sur caliente
Que pide camelias blancas.
Llora flecha sin blanco,
la tarde sin mañana,
y el primer pajarito muerto
sobre la rama.
¡Oh guitarra!
Corazón malherido
por cinco espadas.